

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 15.12.2015
COM(2015) 670 final

2015/0307 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení č. 562/2006 (ES), pokud jde o posílení kontrol na vnějších
hranicích na základě příslušných databází**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Návrh obsahuje cílenou změnu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) za účelem posílení bezpečnosti v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Tento návrh je reakcí na výzvu vyjádřenou v závěrech Rady ze dne 9. a 20. listopadu, aby Komise „předložila návrh cílené revize Schengenského hraničního kodexu s cílem zajistit systematické kontroly státních příslušníků EU, včetně ověřování biometrických informací na základě příslušných databází, na vnějších hranicích schengenského prostoru při plném využití technických řešení, aby nedocházelo k narušení plynulosti pohybu“.

Záměrem návrhu je uložit členským státům povinnost provádět systematické kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie (tedy občanů EU a jejich rodinných příslušníků, kteří nejsou občany EU) při překračování vnější hranice na základě databází ztracených a odcizených dokladů, mimo jiné s cílem ověřit, zda tyto osoby nepředstavují hrozbu pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost. Tato povinnost má platit na všech vnějších hranicích, tj. vzdušných, námořních a pozemních, jak při vstupu, tak při výstupu. Pokud by však systematické nahlížení do databází u všech osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie mělo nepřiměřený dopad na plynulost provozu na hranicích, mohou členské státy provádět pouze cílené kontroly na základě databází za předpokladu, že z posouzení rizik vyplývá, že takový postup nepovede k ohrožení vnitřní bezpečnosti, veřejného pořádku, mezinárodních vztahů členských států nebo veřejného zdraví.

Členské státy jsou sice povinny systematicky prověřovat ve všech databázích občany třetích zemí při vstupu, ale platná ustanovení nestanoví, že systematické kontroly se musí provádět z důvodu veřejného pořádku a vnitřní bezpečnost při výstupu. Pozměňovací návrh harmonizuje povinnost systematicky ověřovat také při výstupu, zda státní příslušníci třetích zemí nepředstavují hrozbu pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost.

Tento návrh je reakcí na nárůst teroristických hrozeb v Evropě, o němž svědčí útoky v Paříži, Kodani a Bruselu, ale měl by řešit všechna potenciální rizika pro vnitřní bezpečnost.

Hrozba terorismu se neomezuje jen na území jednoho členského státu a není pouze důsledkem působení vnějších faktorů. Fenomén zahraničních teroristických bojovníků zůstává velkým zdrojem obav. Počet občanů EU, kteří cestují do Sýrie a Iráku s cílem podpořit teroristické skupiny, neustále roste. Odhaduje se, že až 5 000 občanů EU odešlo do oblastí konfliktů¹ s největší pravděpodobností proto, aby se připojili k silám ISIS. Mnoho pachatelů nedávných teroristických útoků, počínaje útokem na redakci týdeníku Charlie Hebdo v lednu 2015, pobývalo nebo bylo vycvičeno v zahraničí v oblastech ovládaných teroristickými organizacemi. Již v roce 2014 byly jako priority označeny odhalování cest do oblastí konfliktů a z nich [se záměrem podporovat teroristické organizace] a bránění takovým cestám. Evropská komise soustavně podporuje posílení schengenského rámce tím, že vydává doporučení pro zlepšení hraničních kontrol v rámci stávajícího právního rámce. Komise v této souvislosti na základě prohlášení neformálního zasedání Evropské rady ze dne 12. února 2015 o terorismu a na základě závěrů předsednictví ze zasedání Rady v březnu 2015² opět

¹ Viz Europol, TE-SAT 2015

² Výsledek 3376. zasedání Rady, 7178/15 (OR. en) PRESSE 21 PR CO 13

zdůraznila možnost a potřebu posílit kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie a provádět tyto kontroly systematicky v případě osob, u nichž se vyžaduje zvláštní posouzení rizik. Praktická příručka pro příslušníky pohraniční stráže byla následně v červnu 2015 upravena³.

Kromě toho, jak bylo oznámeno v Evropském programu pro bezpečnost, v červnu 2015 dokončila Komise rovněž první soubor společných ukazatelů rizik pro zahraniční teroristické bojovníky, které budou využívat pohraniční stráže jako pomůcku při provádění kontrol⁴.

Fenomén zahraničních bojovníků svědčí o tom, že v zájmu zajištění vysoké úrovně bezpečnosti v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích musí být prováděny rovněž systematické kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie.

Tento návrh rovněž zdůrazňuje potřebu ověřovat biometrické identifikátory, jak je uvedeno v nařízení Rady (ES) č. 2252/2004. Uvedené nařízení zavedlo zobrazení obličeje a otisky prstů jako bezpečnostní prvky v cestovních pasech občanů EU, aby byly zabezpečenější a aby vzniklo spolehlivé spojení mezi cestovním pasem a jeho držitelem. Proto v případě pochybnosti o pravosti cestovního dokladu nebo o legitimitě jeho držitele by příslušníci pohraniční stráže měli tyto biometrické identifikátory prověřit.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Pozměňovací návrh zajistí, aby:

1) cestovní doklady osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie byly systematicky ověřovány v příslušných databázích odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných dokladů, a tím zajistí, že tyto osoby neutají svou skutečnou totožnost a

2) osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie byly z důvodu vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku rovněž systematicky ověřovány v příslušných databázích.

Takováto kombinace systematických kontrol dokumentů a osob v oddílech příslušných databází umožní rovněž synergii v oblasti architektury systému, která v současné době není možná kvůli asymetrii mezi možným systematickým ověřováním dokladů a nesystematickým ověřováním z bezpečnostních důvodů. Navrhovaná změna je v souladu s jedním z cílů hraničních kontrol, a sice s cílem zabránit ohrožení vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku členských států.

Návrh navíc zavede povinnou kontrolu při odjezdu, zda státní příslušníci třetích zemí nepředstavují hrozbu pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Po navrhované změně bude Schengenský hraniční kodex i nadále slučitelný s právem volného pohybu zaručeném Smlouvou, jak je podrobněji popsáno ve směrnici 2004/38/ES.

Opatření, která budou přijata na vnějších hranicích v důsledku této změny, a která spočívají v nahlížení do databází z bezpečnostních důvodů, se nedotýkají práv na volný pohyb, jež občanům EU a jejich rodinným příslušníkům vyplývají ze Smlouvy a ze směrnice

³ C(2015) 3894 final

⁴ Seznam vychází z cestovních tendencí, vzorců a specifických charakteristických rysů těchto osob a vznikl na základě příspěvků členských států, Evropské služby pro vnější činnost, Europolu a agentury Frontex.

2004/38/ES, v nichž není zakotveno osvobození od bezpečnostních kontrol při překračování vnějších hranic.

Co se týká opatření, která mohou příslušníci pohraniční stráže přijmout na základě výsledků nahlížení do databází („shody“), ustanovení kapitoly VI směrnice 2004/38/ES členským státům umožňují omezit práva volného pohybu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti za předpokladu, že splňují hmotněprávní a procesní záruky stanovené v uvedené směrnici podle výkladu Soudního dvora Evropské unie. V případě pozitivní shody se má postupovat podle pravidel uvedených v rozsudku Soudního dvora ve věci Komise v. Španělsko (C-503/03), které jsou podrobně uvedeny rovněž v příručce SIRENE.

Vzhledem k tomu, že databáze, do nichž se nahlíží, fungují na základě systému „shoda, nebo žádná shoda“ a že pouhé nahlížení do databáze není ani registrováno, ani dále zpracováváno, se systematické kontroly osob požívajících podle práva Unie právo na volný pohyb dotýkají práv týkajících se osobních údajů pouze v omezené míře, což je odůvodněno sledovanými cíli bezpečnosti.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem návrhu je čl. 77 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Tento návrh mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), jehož základem byla obdobná ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, tj. čl. 62 odst. 1 (vnitřní hranice) a odst. 2 písm. a) (vnější hranice).

• Subsidiarita

V souladu s čl. 4 odst. 2 SFEU spadá opatření v prostoru svobody, bezpečnosti a práva do oblasti sdílené pravomoci Unie a členských států. Zásada subsidiarity je tedy použitelná na základě čl. 5 odst. 3 SEU, podle kterého Unie jedná v oblastech, které nespadají do její výlučné pravomoci, pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Cílem tohoto návrhu je změna Schengenského hraničního kodexu s cílem umožnit systematické kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie na vnějších hranicích na základě příslušných databází při plném využití technických řešení, aniž by přitom byla narušena plynulost přeshraničního pohybu.

Kontroly na vnějších hranicích se provádějí v zájmu všech členských států, které zrušily ochranu vnitřních hranic (6. bod odůvodnění Schengenského hraničního kodexu); měly by pomáhat zabránit ohrožení vnitřní bezpečnosti členských států. Proto je třeba tyto kontroly provádět v souladu se společnými pravidly.

Cíle, kterým je zavedení společných pravidel týkajících se rozsahu a druhu prováděných kontrol na vnějších hranicích, tudíž nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států jednajících samostatně, a může jej být lépe dosaženo na úrovni Unie. V souladu se zásadou subsidiarity tedy Unie může přijímat opatření.

- **Proporcionalita**

Obsah databází, do nichž se nahlíží, je omezen na aspekty důležité pro vnitřní bezpečnost; všechny důvody vedoucí k záznamu v Schengenském informačním systému souvisí s ochranou vnitřní bezpečnosti schengenských států vzhledem k absenci kontrol na vnitřních hranicích. Proto provádění systematických kontrol v příslušných databázích také ve vztahu k osobám požívajícím právo na volný pohyb podle práva Unie nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení některého z cílů kontrol na vnějších hranicích.

Návrh rozlišuje mezi vnějšími vzdušnými hranicemi a jinými vnějšími hranicemi s cílem zohlednit pohyb cestujících a infrastrukturu na různých druzích vnějších hranic. Tam, kde například z důvodu infrastruktury a pohybu cestujících může systematická kontrola vést k nepřiměřenému dopadu na plynulost provozu na hranicích, lze systematické kontroly na základě databází prominout na pozemních a námořních hranicích, pokud z posouzení rizika vyplýne, že to nepovede k ohrožení vnitřní bezpečnosti, veřejného pořádku, mezinárodních vztahů členských států nebo veřejného zdraví. O analýze rizika by měla být informována Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (dále jen „agentura Frontex“) a měla by být předmětem pravidelných zpráv, které se podávají Komisi a agentuře Frontex. Agentura Frontex může posuzovat uplatňování těchto ustanovení ze strany členských států ve své analýze rizika a zranitelnosti. Ve svých pololetních zprávách o fungování schengenského prostoru bude Komise věnovat zvláštní pozornost rovněž možnému zmírnění systematických hraničních kontrol na určitých pozemních a námořních hraničních přechodech.

Pokud jde o kontroly státních příslušníků třetích zemí při výstupu, stávající možnost systematicky je nekontrolovat z důvodu veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti se zrušuje a postup tak bude sladěn se stávajícím postupem při vstupu, konkrétně tedy s povinností systematicky kontrolovat na základě databází. V souladu s přílohou VII bodem 5.2. Schengenského hraničního kodexu přeshraniční pracovníci, které příslušníci pohraniční stráže dobře znají vzhledem k jejich častému překračování hranic na témže hraničním přechodu a o kterých nebylo na základě počáteční kontroly zjištěno, že jsou v SIS nebo ve vnitrostátních databázích vedeni jako osoby, jimž má být odepřen vstup, budou podrobeni pouze namátkovým kontrolám. Bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech se budou u těchto osob občas provádět důkladné kontroly.

- **Volba nástroje**

Návrh se týká změny nařízení a nic nenasvědčuje tomu, že by byl vhodný jiný nástroj než nařízení.

3. VÝSLEDKY NAHLÍŽENÍ DO DATABÁZÍ

Otázka systematického prověřování občanů EU a dalších osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie v příslušných databázích při překračování vnějších hranic byla na pořadu jednání od jara 2014 po teroristickém útoku v židovském muzeu v Bruselu a následné diskusi o boji proti zahraničním teroristickým bojovníkům.

Za účelem zajištění vnitřní bezpečnosti již bylo v průběhu posledního roku a půl vynaloženo úsilí o přijetí vhodných, bezprostředně účinných a účelnějších opatření v rámci stávajícího *acquis* EU. Komise v úzké spolupráci s členskými státy vypracovala doporučení s cílem zlepšit hraniční kontroly na vnějších hranicích směrem a intenzivněji nahlížet do příslušných databází, pokud je to vhodné na základě systematického posouzení rizik. Po útoku na redakci týdeníku Charlie Hebdo a následné výzvě Rady ze dne 12. března 2015 byly vypracovány a

mezi příslušníky pohraniční stráže rozšířeny společné ukazatele rizik s cílem zkvalitnit cílené kontroly. V červnu 2015 byla Praktická příručka pro příslušníky pohraniční stráže pozměněna tak, aby zohlednila výše uvedená doporučení⁵.

Tato otázka byla rovněž projednána na několika zasedáních Pracovní skupiny pro hranice v letech 2014 a 2015. V říjnu 2015 se lucemburské předsednictví dotázalo na vývoj v této oblasti⁶.

Návrh je přímou odpovědí na výzvu Rady ze dne 20. listopadu 2015, aby v návaznosti na teroristické útoky v Paříži dne 13. listopadu 2015 byl Schengenský hraniční kodex změněn.

- **Základní práva**

Navrhovaná změna je v souladu se základními právy a zásadami stanovenými v Listině základních práv Evropské unie, právem na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), právem na ochranu osobních údajů (článek 8) a svobodou pohybu a pobytu (článek 45). Záruky v článku 3a Schengenského hraničního kodexu se použijí i nadále.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhovaná změna nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

OSTATNÍ PRVKY

- **Mechanismy monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Navrhovaná změna se týká Schengenského hraničního kodexu, jehož provádění je hodnoceno prostřednictvím schengenského hodnotícího mechanismu v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1053/2013⁷ (článek 37a SHK), aniž je dotčena úloha Komise jako strážkyně smluv (čl. 17 odst. 1 SEU).

⁵ C (2015) 3894 ze dne 15.6.2015.

⁶ 12540/15

⁷ Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského acquis a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27).

- **Podrobné vysvětlení zvláštních ustanovení návrhu**

Navrhovaná změna zavádí do současného čl. 7 odst. 2 povinnost členských států provádět systematické kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie (tedy občanů EU a jejich rodinných příslušníků, kteří nejsou občany EU) na základě databází ztracených a odcizených dokladů, mimo jiné s cílem ověřit, zda tyto osoby nepředstavují hrozbu pro veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost. Tato povinnost má platit na všech vnějších hranicích, tj. vzdušných, námořních a pozemních. Pokud by však systematické nahlížení do databází u všech osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie mělo nepřiměřený dopad na plynulost provozu na hranicích, mohou členské státy provádět pouze cílené kontroly na základě databází za předpokladu, že z posouzení rizik vyplývá, že takový postup nepovede k ohrožení vnitřní bezpečnosti, veřejného pořádku, mezinárodních vztahů členských států nebo veřejného zdraví.

O analýze rizik by měla být informována agentura Frontex a měla by být předmětem pravidelného podávání zpráv Komisi a agentuře Frontex. Ve svých pololetních zprávách o fungování schengenského prostoru bude Komise věnovat zvláštní pozornost možnému zmírnění systematických hraničních kontrol.

Tento návrh rovněž zdůrazňuje potřebu ověřovat biometrické identifikátory, jak je uvedeno v nařízení Rady (ES) č. 2252/2004. Uvedené nařízení zavedlo zobrazení obličeje a otisky prstů jako bezpečnostní prvky v cestovních pasech občanů EU, aby byly zabezpečenější a aby vzniklo spolehlivé spojení mezi cestovním pasem a jeho držitelem. Proto v případě pochybnosti o pravosti cestovního dokladu nebo o totožnosti jeho držitele by příslušníci pohraniční stráže měli tyto biometrické identifikátory prověřit.

Navrhovaný pozměňovací návrh rovněž odstraňuje možnost, která byla ponechána členským státům, a sice nekontrolovat státní příslušníky třetích zemí při výstupu, a tak harmonizuje čl. 7 odst. 3 b) a c) se stávající povinností při vstupu systematicky kontrolovat státní příslušníky třetích zemí na základě databází.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení č. 562/2006 (ES), pokud jde o posílení kontrol na vnějších hranicích na základě příslušných databází

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ochrana vnějších hranic zůstává jednou z hlavní záruk prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Je prováděna v zájmu všech členských států. Jedním z cílů těchto kontrol je zabránit jakémukoliv ohrožení vnitřní bezpečnosti členských států a veřejného pořádku bez ohledu na původ těchto hrozeb.
- (2) Fenomén zahraničních teroristických bojovníků, z nichž mnozí jsou občany Evropské unie, svědčí o nezbytnosti posílit kontroly na vnějších hranicích ve vztahu k občanům Unie.
- (3) (3) Doklady osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie by proto měly být systematicky kontrolovány na základě příslušných databází odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladů, a tím by mělo být zabráněno tomu, aby tyto osoby utajily svou skutečnou totožnost.
- (4) (4) Příslušníci pohraniční stráže by z téhož důvodu měli rovněž systematicky kontrolovat osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie na základě příslušných vnitrostátních a evropských databází s cílem ujistit se, že nepředstavují hrozbu pro vnitřní bezpečnost ani veřejný pořádek.
- (5) Technologický vývoj v zásadě umožňuje nahlížet do příslušných databází bez zdržování přeshraničního pohybu, protože kontrolu dokladů i osob lze provádět souběžně. Proto je možné, aniž by to mělo negativní dopad na osoby cestující v dobré víře, posílit kontroly na vnějších hranicích s cílem lépe identifikovat osoby, které mají v úmyslu tajit svou skutečnou totožnost nebo které jsou předmětem záznamu za účelem zatčení nebo z bezpečnostních důvodů. Systematické kontroly by měly být prováděny na všech vnějších hranicích. Pokud by však systematické kontroly na pozemních a námořních hranicích měly mít nepřiměřený dopad na plynulost provozu na hranicích, mělo by se členským státům dovolit, aby neprováděly systematické kontroly na základě databází, avšak pouze tehdy, pokud na základě analýzy rizik usoudí, že takové zmírnění kontrol by nemělo za následek bezpečnostní rizika. Posouzení rizika by mělo být zasíláno Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie zřízené nařízením

Rady (ES) č. 2007/2004⁸ a mělo by být předmětem pravidelných zpráv, které Komise zasílá této agentuře.

- (6) Nařízením Rady (ES) č. 2252/2004⁹ zavedla Unie zobrazení obličeje a otisky prstů jako bezpečnostní prvky v cestovních pasech občanů Unie. Tyto bezpečnostní prvky byly zavedeny s cílem zajistit větší zabezpečení cestovních dokladů a zavést spolehlivé spojení mezi držitelem a pasem. Členské státy by proto v případě pochybností o pravosti cestovního pasu nebo o totožnosti jeho držitele měly tyto biometrické identifikátory ověřit.
- (7) Touto směrnicí není dotčeno uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES¹⁰.
- (8) Členské státy jsou povinny při vstupu systematicky kontrolovat státní příslušníky třetích zemí na základě všech databází. Je třeba zajistit, aby tyto kontroly byly prováděny systematicky také při výstupu.
- (9) Jelikož cíl tohoto nařízení, tedy posílení kontrol na vnějších hranicích na základě databází zejména v reakci na rostoucí obavy z teroristických hrozeb, představuje jednu ze záruk prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a jako takový se týká řádného fungování schengenského prostoru, nemůže jej být dosaženo uspokojivě členskými státy, nýbrž jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (10) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro něj není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (11) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹¹. Spojené království se tedy nepodílí na přijímání tohoto nařízení, a není pro ně závazné ani použitelné.
- (12) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES¹². Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

⁸ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s.1).

⁹ Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, 29.12.2004, s.1).

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹¹ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

¹² Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (13) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹³, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES¹⁴.
- (14) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁵, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě G rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES¹⁶.
- (15) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁷, která spadají do oblastí uvedených v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU¹⁸.
- (16) Pokud jde o používání Schengenského informačního systému, toto nařízení představuje akt, který navazuje na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisí ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003 a čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011.
- (17) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (18) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006¹⁹ by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

1. Článek 7 se mění takto:

¹³ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s.36.

¹⁴ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁵ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁶ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹⁷ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁸ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s.1).

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Při vstupu a výstupu podléhají osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie následujícím kontrolám:

- a) ověření totožnosti a státní příslušnosti osoby a platnosti a pravosti cestovního dokladu nahlédnutím do příslušných databází, zejména:
 - 1) Schengenského informačního systému,
 - 2) databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem,
 - 3) vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech;
- b) ověření, zda osoba požívající právo na volný pohyb podle práva Unie není považována za hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států nebo pro veřejné zdraví, mimo jiné nahlédnutím do příslušných databází EU a databází členských států, zejména do Schengenského informačního systému.

V případě pochybností o pravosti cestovního dokladu nebo o totožnosti jeho držitele musí kontroly zahrnovat ověření biometrických identifikátorů v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných v souladu s nařízením Rady (ES) č. 2252/2004*.

Pokud by kontroly na vnějších pozemních a námořních hranicích uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) měly mít nepřiměřený dopad na plynulost provozu, mohou členské státy tyto kontroly provádět cíleně na základě hodnocení rizik týkajících se vnitřní bezpečnosti, veřejného pořádku, mezinárodních vztahů kteréhokoli z členských států nebo ohrožení veřejného zdraví.

Každý členský stát předá své posouzení rizik Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie zřízené nařízením (ES) č. 2007/2004 a informuje každé tři měsíce Komisi nebo uvedenou agenturu o provádění cíleně vykonávaných kontrol.

* Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, 29.12.2004, s.1).“

b) V odst. 3 písm. b) se bod iii) nahrazuje tímto:

„iii) z ověření, že daný státní příslušník třetí země není považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, mimo jiné nahlédnutím do příslušných databází EU a členských států, zejména do Schengenského informačního systému.“.

c) V odstavci 3 písm. c) se zrušuje bod iii).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*